

Список використаних джерел:

1. <http://tyzhden.ua/News/84259> - В Україні кожна третя вакансія для офісних працівників містить вимогу знання англійської.
2. razumkov.org.ua - Сайт Українського центру економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова.
3. <https://hh.ua/> - Міжнародний кадровий портал.
4. <http://www.ef.com> –Education First

Білан Тетяна

студентка

Грабовецький Олександр

старший викладач

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

ПРАВА ЖІНОК В УКРАЇНІ

Вперше поставлене ще в кінці XIX – на початку XX ст. питання про правовий статус жінок в Україні, в XXI ст. хвилює з не меншою актуальністю. В сучасному суспільстві, коли права людини і громадянина проголошуються «найвищою цінністю», а держава вважає пріоритетним обов'язком дотримувати і захищати ці права і свободи, досить часто на практиці існує ситуація фактичної нерівності правового статусу жінок і чоловіків, відсутність рівних можливостей для реалізації прав і свободи. Хоча ст.24 Конституції України говорить, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом, однак конституційно декларована рівність прав, свобод і рівних можливостей їх реалізації для жінок і чоловіків практично не досягнута.[1, с. 9]

Захисту прав жінок, була приділена увага багатьох українських науковців. Зокрема, ці питання вивчали В.Г. Буткевич, Н.В. Грицяк, В.Н. Денисов, Л.Г. Заблоцька, О.В. Задорожний, К.Б. Левченко, А.С. Мацко, Т.М. Мельник та ін.

Забезпечення прав і свобод людини визначає діяльність держави, а творення нових форм суспільних відносин між статтями, на основі світових загальнолюдських стандартів дотримання прав людини є необхідною умовою перебудови України в контексті світового співтовариства, розбудови нових форм міжнародного спілкування.[4, с. 360]

У світі одним з найактуальніших питань в сфері захисту прав людини є питання, щодо становища жінки в суспільстві.

В Україні, цьому питанню приділяється дуже багато уваги, але не зважаючи на всі зусилля органів державної влади, ситуація і досі залишається повністю не вирішеною. Так вже історично склалося, що українська жінка в усі часи виконувала здебільшого роль господині дому та займалася вихованням дітей, а тому, звичайно ж, ніякого відношення до суспільної, громадської праці не мала. Це ж і стосується місця української жінки в політиці. Особливістю формування державної гендерної політики в Україні, на нашу думку, є те, що вона будується, по-перше, на основі міжнародних нормативно-правових актів, ратифікованих Україною, а по-друге, регулюється національними нормативно-правовими актами щодо рівноправності між жінками і чоловіками. Таким чином, правове регулювання державної гендерної політики в Україні здійснюється нормативно-правовими актами двох рівнів: наднаціонального (міжнародного) та національного. [3, с. 130]

Україна на конституційному рівні проголосила принципи (ч. 3 ст. 24 Конституції України) і розробляє на їх відповідне законодавство, яке гарантує і має забезпечувати рівні права і можливості жінкам та чоловікам відповідно до основних прав та свобод людини. Зокрема, і у таких питаннях як працевлаштування, прийняття на роботу, оплата праці, режим робочого часу і часу відпочинку, звільнення тощо.[2, с. 9] Жінки часто виконують роботу в умовах з підвищеним для свого здоров'я ризиком. Тому в законодавстві при укладенні трудового договору з жінками, які поєднують роботу з материнством, слід закріпити: власник зобов'язаний поінформувати їх при влаштуванні на роботу саме про умови, пов'язані з ризиком для здоров'я і життя, під розписку.

Як зазначає В.Толкунова, влаштовуючись на роботу, жінка не завжди знає, наскільки шкідливі або важкі для її організму умови конкретної роботи. Тому, підкреслює вчена, закон допомагає жінці уникнути важких і шкідливих для неї умов праці.

Отже, врегулювання правого статусу жінок, головним елементом якого є основні права й обов'язки жінок, що безпосередньо визначають їхнє становище у суспільстві, міру юридичної свободи і відповідальності, створюють необхідні умови для всебічного розвитку особи, задоволення її інтересів та потреб.

Також відбувається усвідомлення того, що різниця між людьми, обумовлена біологічним статусом, не повинна розглядатися з точки зору чоловічої переваги, а потребує формування і вдосконалення юридичних гарантій захисту прав жінок. З самого моменту появи на світ жінка, як і чоловік, набуває права, які ґрунтуються на природних властивостях людини — право на життя, тілесну недоторканість, свободу. Тому, надання рівних можливостей кожному члену суспільства (незалежно від статі), забезпечення гарантій вільного розвитку особистості, поваги честі і гідності жінок нарівні з чоловіками є вимогами часу, особливо для демократичної, правової, соціальної держави, якою прагне стати Україна.[5, с.250]

Список опрацьованих джерел

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996р. – К.: Преса України, 1997. – 80с.
2. Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», від 08.09. 2005 № 2866-IV Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, N 52, ст.561
3. Гендерна рівність і розвиток. – Київ, Видавництво «Заповіт». – 2016, 244 с.
4. Правознавство : Посібник / За ред. С.І. Запарі. – Суми : УНК книга, 2009. 640
5. Основи правознавства: Навчальний посібник / За заг. ред. Венедіктової І.В., Кагановської Т.Є. – Х., 20015. – 349с.

Білан Тетяна
студентка

Хомич Вікторія
к.ф.н. доцент

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м. Ніжин

СТРАТЕГІЇ ПОВЕДІНКИ ОБЛІКОВЦЯ ПІД ЧАС ДІЛОВОЇ БЕСІДИ

Спілкування людей відбувається відповідно до певних правил. Воно засвідчує моральну культуру людини, яка, у свою чергу, відіграє важливу роль у життєдіяльності людини, а її вимоги мають загальне й необхідне для суспільства значення. Тож, тема нашого дослідження є актуальною наразі. Тому метою визначено: вивчити стратегію поведінки обліковця в ході ділових бесід.